

WILLEMSFONDS

Erfgoedkring Ernest Schepens

Zetel: Nieuwstraat 20, 8420 De Haan

WANDELZOEKTOCHT 2012

KOKSIJDE - OOSTDUINKERKE

WANDELZOEKTOCHT 2012
WILLEMSFONDS ERFGOEDKRING ERNEST SCHEPENS

KOKSIJDE OOSTDUINKERKE

Een vriendelijke uitnodiging !

De Willemsfonds thema-afdeling Erfgoedkring Ernest Schepens richt tussen 1 juli en 31 augustus 2012 een wandelzoektocht in waarbij het de bedoeling is kennis te maken met het erfgoed van de gemeente Koksijde - Oostduinkerke. Kijken om te zien blijft het motto! Alle facetten van de zoektocht kunnen beleefd worden, alle vragen kunnen opgelost worden zonder dat op één plaats een toegangsgeld moet betaald worden.

De vakantieperiode biedt iedereen de gelegenheid om in alle rust aan deze zoektocht, die eveneens een eenvoudig wedstrijdelement inhoudt, deel te nemen.

Dit is de vierde “zomer-wandelzoektocht” van de Willemsfonds thema afdeling Erfgoedkring Ernest Schepens. Het is de bedoeling elk jaar een andere regio van onze kustprovincie in de kijker te stellen. Voorlopig blijven we langs het kusttramtraject.

Onze wandelzoektocht doet u op eigen tempo, alleen of samen met vrienden en familie. U kunt de tocht gerust onderbreken en in etappes afleggen: immers bij mooi zomers weer lonken de terrasjes! Alle te bezoeken locaties bevinden zich op wandelafstand van een tramhalte. U kan de zoektocht uiteraard ook per fiets doen.

Er zijn tal van mooie prijzen te winnen: een kunstwerk, een hotelarrangement aan zee, een citytrip, talrijke waardevolle boeken en boekenbonnen..

Voor het best gerangschikte Willemsfondslid is er een Willemsfonds-erfgoedreis voor 1 persoon naar Frankrijk tijdens het Hemelvaartweekend 2013.

Graag danken we het gemeentebestuur van Koksijde dat zijn medewerking verleent aan dit initiatief van de Willemsfonds Erfgoedkring Ernest Schepens. Uiteraard vergeten we onze sponsors niet. Dankzij hun bijdragen kan de wandeling goed van start gaan. Waarvoor dank.

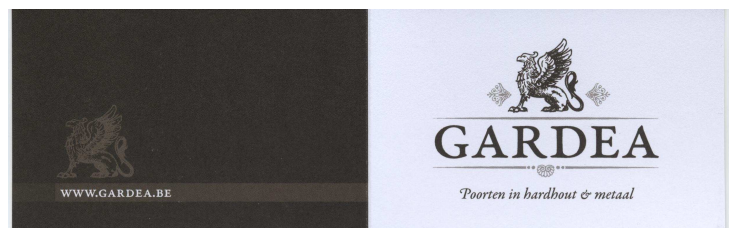
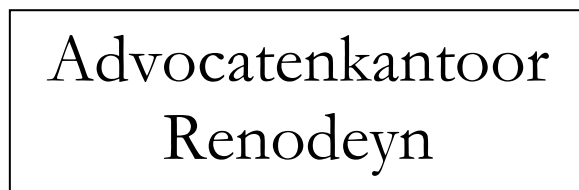
De wandeling zet de beschermde monumenten en dorps- en landschapsgezichten op het grondgebied Koksijde - Oostduinkerke in de kijker.

(Uitgave: Koksijde, een bewogen architectuurgeschiedenis. Inventaris van het Bouwkundig Erfgoed.. (Sarah Willems)

Ook twee werken behorend tot Beaufort 04 worden opgenomen. Het Willemsfondserfgoed wordt erbij betrokken.

Wij wensen u veel wandel- en kijkgenot! Vindt u het een leuke tocht, spreek er dan over met vrienden en kennissen. Ook zij kunnen op exploratie gaan.

Met dank aan onze sponsors

En met de medewerking van:

WILLEMSFONDS

Erfgoedkring Ernest Schepens

HET WILLEMSFONDS EN ZIJN AFDELINGEN

“De officiële stichtingsvergadering van het Willemsfonds had plaats in het lokaal van de Maatschappij ‘De Taal is Gansch het Volk’ op 23 februari 1851.” Zo start het gedenkboek “Het Willemsfonds van 1851 tot 1914”. Bij de oprichters van het Willemsfonds erkennen we een groep Vlaamsgezinden die behoorden tot de beide politieke opinierichtingen. Een meerderheid van hen was duidelijk van liberale strekking, enkelen waren uitgesproken katholieken, zoals bvb. Kanunnik David..

De eerste statuten van het Willemsfonds bepaalden dat het “de nederduitsche tael- en letterkunde en al wat haer aangaet krachtdadig (zal) ondersteunen en aanmoedigen, ter versterking van den algemeenen nationalen geest in België” De huidige doelstellingen hebben het o.m. over de verdediging van de Nederlandse taal en de culturele, maatschappelijke, economische en wetenschappelijke ontplooiing van het individu in een klimaat van verdraagzaamheid en geestelijke en politieke vrijheid.

De activiteiten worden opgezet in een ruim vrijzinnige geest. Het is niet zozeer een vereniging van vrijzinnigen dan wel een vereniging die de belangen van de vrijzinnigen behartigt. Het Willemsfonds eerbiedigt elke ideologische en filosofische overtuiging voor zover deze de mensenrechten en de democratie niet schaden of wensen te schaden, en verwacht dan ook dat mensen en organisaties van om het even welke strekking dezelfde ontplooiingskansen krijgen.

Een sterk ontwikkeld verenigingsleven, met een inhoudelijk rijk en verscheiden aanbod waarin “vorming” in de bredere betekenis en zin van het woord, én cultuurbeleving, steeds voorname elementen waren en blijven, heeft in sterke mate bijgedragen tot de culturele en maatschappelijke ontwikkeling van de Vlaming als individu én als bewust lid van een voorname cultuurgemeenschap.

Zo wil het Willemsfonds zich graag als ontmoetingsplaats profileren. Een uitdaging waarbij onze afdelingen graag nieuwe, belangstellende mensen betreft.

Het Provinciaal Verbond van West-Vlaamse Willemsfondsafdelingen groepeert alle Willemsfondsafdelingen die actief zijn binnen de Provincie West-Vlaanderen.

Gespreid over de gehele provincie bieden zij kleinschalige activiteiten van hoge kwaliteit aan.

Binnen het provinciaal verbond zijn ook een aantal thema-afdelingen werkzaam:

- Hop-Hop is een afdeling die specifiek werkt rond natuur en natuurbeleven. De afdeling organiseert geleide wandelingen;
- de Julius Sabbe Studiekring is actief rond het thema Brugge Zeehaven. Het archiveren en informatiseren van maritieme documenten is een kerntaak
- Erfgoedkring Ernest Schepens werkt rond het erfgoed in onze provincie, in het bijzonder het Willemsfondserfgoed
- de afdeling Kunst-Wijs legt zich toe op kunstbeleving: literatuur, beeldende kunst, film en muziek. De afdeling organiseert de vijfjaarlijkse wedstrijd voor schilderkunst: IMAGO

De thema-afdeling Erfgoedkring Ernest Schepens

Deze kunstzinnige wandelzoektocht met als onderwerp het 'Erfgoed van Koksijde en Oostduinkerke is een realisatie van de afdeling Erfgoedkring Ernest Schepens

De leden van de afdeling stellen zich tot doel het erfgoed in het algemeen en dat van de provincie West-Vlaanderen in het bijzonder in de kijker te zetten.

Het gaat over erfgoed in ruime zin, zowel het materieel als het immateriële erfgoed in al zijn aspecten. Het werkterrein is niet enkel architectuur, monumenten zoals standbeelden, grafmonumenten maar ook het industrieel, literair en maritiem erfgoed, taal, liederen, streekgebonden gerechten en dranken, heemkunde, volkscultuur en spelen, beschermde natuur, enzovoort.

We willen ook denken aan het erfgoed van de toekomst: wat laten we achter voor de volgende generaties?

De notie erfgoed werd tot voor kort vooral, zoniet uitsluitend, geïdentificeerd met gebouwen en monumenten. Nu draait erfgoed niet alleen rond onroerend goed, maar omvat ook het immateriële. Daarom interesseert ons - het Willemsfonds is niet voor niets een cultuurfonds - vooral het socio-cultureel erfgoed. Ons opzet draait dan ook rond 2 polen: SENSIBILISERING voor erfgoed in het algemeen, en ARCHIVERING van ons eigen immaterieel patrimonium en de ONTSLUITING daarvan.

De naam van de thema-afdeling wil hulde brengen aan een van onze meest actieve Willemsfondsters, Ernest Schepens, die in zijn eigen stad Brugge een grote rol gespeeld heeft bij de bescherming van merkwaardige gebouwen en stadsgezichten.

Meer op onze website: www.erfgoedkring-ernestschepens.be

REGLEMENT

Het deelnemingspakket bevat:

1. Een inleidend woordje, een situatieschets van het Willemsfonds en de thema-afdeling Erfgoedkring Ernest Schepens.
2. Het reglement voor deze wedstrijd
3. De opgaven voor deze wedstrijd
4. Twee invulformulieren :
 - 4.1. Een werkblad waarop u tijdens de wandeling uw notities neerschrijft.
 - 4.2. Een deelnemingsformulier waarop u de antwoorden en uw persoonlijke gegevens kunt invullen.
Dit formulier deponeert u in de bijgevoegde briefomslag in de Toerismebalies van Koksijde, Gemeentehuis, Zeelaan 303, tramhalte Koksijde Bad of Oostduinkerke, Astridplein 6, tramhalte Oostduinkerke Bad.

INSCHRIJVING

De deelnemingsmap is te verkrijgen mits betaling van een bijdrage van 7 EUR, aan de toerismebalie te Koksijde (tramhalte Koksijde Bad) en Oostduinkerke (tramhalte Oostduinkerke Bad) .

De bestuursleden van de afdeling Erfgoedkring Ernest Schepens noch hun gezin nemen deel aan de wedstrijd.

BEOORDELING

Het bestuur van de Willemsfondsafdeling Erfgoedkring Ernest Schepens beoordeelt soeverein de ingezonden antwoorden.

De beslissingen zijn onherroepelijk. Er wordt geen briefwisseling gevoerd over de organisatie, het verloop en de uitslag van de wedstrijd.

De antwoorden, aan te brengen op de daartoe bestemde fiche, worden verwacht **uiterlijk op 31 augustus** op de toerismebalie van Koksijde of Oostduinkerke.

BEKENDMAKING VAN DE RESULTATEN - PRIJZEN

De bekendmaking van de uitslag geschiedt vanaf 30 september via de website www.erfgoedkring-ernestschepens.be. Alle prijswinnaars worden aangeschreven. Zij kunnen hun prijs ophalen op vrijdag 26 oktober 2012 vanaf 18u00, ter gelegenheid van het bezoek aan de tentoonstelling "Zeeschatten vinden, veroveren, verliezen" en de lezing door de conservator Maja Wolny. Bezoek en de lezing in het Museum Navigo, Pastoor Schmitzstraat 5 te Oostduinkerke.. Alle deelnemers worden hierop uitgenodigd.

Niet afgehaalde prijzen blijven het bezit van de Erfgoedkring Ernest Schepens..

Het Bestuur

Zoektocht Erfgoedkring Ernest Schepens

Het antwoord op sommige vragen is enkel ter plaatse te vinden. Voor andere verwijzen we naar de websites:

www.vioe.be en www.erfgoedkring-ernestschepens.be en www.cultuur.koksijde.be en www.liberaalarchief.be en www.willemsfonds.be

OOSTDUINKERKE

We vertrekken van het toerismebureau aan het Astridplein in **Oostduinkerke** en gaan richting zee. Lichtjes links op de Zeedijk zien we het zwembadcomplex. De restauratiewerken starten na het zomerseizoen. We gaan op het strand om rond de site te lopen. Van op het strand overzien we het geheel immers beter. Bij de renovatie moet rekening gehouden worden met de gedeeltelijke bescherming als waardevol te bewaren monument.

vraag 1

vraag 2

Vraag 1: Welk gedeelte is beschermd?

We keren terug naar de dijk. We bekijken het monumentale beeldhouwwerk. Wat stelt het voor? Sommigen zien er een garnaal in. Maar het kan ook een ondergaande zon of een vrouwenfiguur uitbeelden. De kunstenaar gaf er de titel “De zee verticaal gezien” aan. Hij is ons bekend als Willemsfonds lid.

Vraag 2: Geef de volledige naam van de kunstenaar.

We nemen de dijk Oostwaarts. Twee beelden van garnaalvissers trekken onze aandacht. De manier waarop deze vissers tewerk gaan is typisch voor Oostduinkerke.

Vraag 3: Behoort de Oostduinkerke garnaalvisserij tot het Unesco Wereld Erfgoed?

We gaan verder op de dijk tot aan de enige nog overblijvende dijkvilla “La Coursive” in neo Vlaamse renaissancestijl, beschermd sinds 1994. De stellingen beperken het zicht, maar halt houden is toch de moeite waard. In de gevel is het bouwjaar verwerkt.

Vraag 4: *In welk jaar werd de villa gebouwd?*

We blijven op de Zeedijk, steeds richting Nieuwpoort. Vanaf de jaren 1950 verdwenen de belle époque villa's en werden vervangen door appartementsgebouwen die het opkomend massatoerisme moesten opvangen. Op het einde van de dijk verrijst een dergelijk monumentaal gebouw met de naam Twenty One. De nabijheid van het vliegveld van Koksijde verhinderde evenwel de afwerking die de benaming suggereert.

Vraag 5: *Hoeveel verdiepingen, voorzien van een terras, telt de constructie?*

We verlaten de dijk langs de Annastraat. Het straatnaambord ontbreekt evenwel. De straat ligt tussen twee tavernes “De Klipper” en “De Barkentijn”.

We lopen naar de Albert I laan, gaan rechtsaf maar steken de tramsporen over op het zebrapad. Op hoogte van de tramhalte hebben we landinwaarts een eerste kijk op de boven op het duin gelegen villa Belvédère.

We gaan tot op de hoek met de Leopold II laan. Aan de overkant van die laan zien we een recent opgetrokken appartementsgebouw, met naam “Residentie Gauquié”.

Na W.O. II organiseerde het Willemsfonds , voor het eerst in 1948, onder leiding van Jan Schepens en Luc Van Brabant, de "Dagen van de Vlaamse Gids". De Vlaamse Gids was een letterkundig tijdschrift dat verscheen van 1905 tot 2000, dus net geen honderd jaar. Sinds 1973 werd het gratis aan de Willemsfondsleden aangeboden. Toen de Vlaamse Gids ophield te bestaan werd met de publicatie van RECHTUIT gestart. De "Dagen van de Vlaamse Gids" vonden plaats in Oostduinkerke, eerst in het Grand Hotel d'Oostduinkerke op de dijk, en na enkele jaren in het Hotel Gauquié, voorheen Grand Hotel des Dunes.

Vraag 6: Welk weekend werd gekozen voor dit evenement?

We blijven op het linker voetpad richting Oostduinkerke Dorp. Aan de overkant zien we twee in eigentijdse stijl verwezenlijkte mooi ogende gebouwen. Is dit een voorbeeld van het erfgoed van de toekomst? Hetzelfde ontwerpburo stond in voor de renovatie van het Vlaams Parlementsgebouw. Hier dragen ze mooie namen: Galatea en Nausikaa.

Vraag 7: Wie waren deze personages?

We zijn op hetzelfde trottoir gebleven en beklimmen het duin waarop een kapel prijkt. Deze kapel wordt afwisselend Zomerkapel, OLV ter Duinen of Mariakapel genoemd. We gaan binnen in de kapel.

Vraag 8: Tot welke parochie behoort de kapel?

We bewonderen de eenvoud en soberheid van het interieur, de kleurenharmonie van glasramen en muurdecor.

Vraag 9: Welke kleur zorgt voor de warmte?

We gaan weer buiten en draaien ons met de neus naar de ingang. Links van de kapel gaan we het pad en de trappen op tot een klein hek ons de toegang tot de villa Belvédère verspert. Hier krijgen we een goed idee van het prachtig 360°zicht dat de gelukkige bewoners van deze sinds 2001 beschermde belle époque villa met enkele interbellum elementen hadden en nog steeds hebben, hoewel de atlantic huizenwall

aan de kust allicht spelbreker is. Let op de mooie houten erkers aan de Noordkant en op het kleurenspeel van gele en rode bakstenen.

Vraag 10: *Hoe heet de architect en beschrijf waar op het huis de naam van de villa te zien is.*

We keren op onze stappen terug. Nog even wagen we een glimp aan de andere zijde van de kapel en werpen vanzelfsprekend een laatste blik op de hoog verheven villa Belvédère, genietend van de spelende kinderen op het speelpleintje.

We steken de Leopold II laan over en lopen landinwaarts. We komen aan een rij symmetrisch opgetrokken villa's in 19e eeuwse neostijl. Ze vertonen de kenmerken van de regionale Vlaamse renaissance.

Vraag 11: *Geef de 4 benamingen op.*

Aan de symmetrie werd bij de renovaties behoorlijk getornd. Van bij het begin waren evenwel verschillen te bespeuren.

We keren terug naar de zee, maar slaan vrij vlug links de Egelantierenlaan in. We wandelen door een beschermd duingebied, dat een voorloper vormt van het natuureservaat De Doornpanne. De bebouwing dateert van VOOR het Duindecreet.

Vraag 12: Van welk jaar dateert het Duindecreet?

We slenteren verder en genieten van de rust. We bereiken de Albert I laan. We kruisen de tramsporen (Opgelet! Elk jaar gebeuren bij dergelijk manoeuvre ongelukken!). Rechtdoor volgen we de Zandzeggelaan. Op deze weg zien we een groot blauw konijn op een rotonde. Dit is de eerste van een lange serie, die we her en der nog zullen kunnen bewonderen. We bereiken het strand en zien in de verte bij laagtij aan verschillende palen een kunstwerk dat bij hoogtij door het water overspoeld wordt. We mijmeren over het fenomeen van eb en vloed en de symboliek ervan.

Een haiku

De zee neemt ons mee
We zweven op de golven
Weg en weer en weg!

We nemen het rechter pad (een deel van de Zeedijk) terug naar het vertrekpunt van de zoektocht. Aan het IJstrandplein gekomen, gevormd door het gebouw Westland dat de dijk westwaarts afsluit zoals de Twenty One op het Europaplein het oostwaarts doet, zien we het beeld van een strandvisser op de fiets. Een in Oostduinkerke gekende volksfiguur diende als model voor de kunstenaar.

Vraag 13: Wie is die volksfiguur?

We gaan naar de tramhalte Oostduinkerke Bad en nemen de tram naar De Panne. Aan de eerstvolgende halte stappen we uit. We nemen de Gilles Scottlaan om op het strand een van de Beaufort werken te bewonderen.

We strompelen door het zand van de Schipgatduinen naar het beeld "The wanderer" van Melita Couta. Een faun staart naar de oneindige zee. Met open mond blaast hij mee met de wind en drinkt de regen. De keus van een mythologische figuur verwijst naar het bijgeloof van de vissers.

Vraag 14: In welke mythologie hoort de faun thuis?

We keren terug naar de tramhalte, maar vooraleer de tram te nemen, bekijken we het beschermd boothotel "Peniche", in modernistische stijl gebouwd op het gebied van

de verzande Schipgatkreek. Via deze zee-inham bereikten de schepen Veurne en De Moeren.

Vraag 15: In welk jaar werd dit hotel gebouwd?

We nemen de tram richting De Panne om met het tweede gedeelte van de zoektocht te starten. We rijden voorbij het tweede, eveneens beschermde boothotel "Normandie" naar het model van de echte oceaanstomer Normandie, die in 1935 de blauwe wimpel had gewonnen, omdat het de snelste overtocht van de Atlantische oceaan aller tijden had gerealiseerd.

We stappen uit aan de halte Koksijde Bad.

KOKSIJDE

Onze zoektocht in **Koksijde** start aan de toerismebalie aan de Zeelaan, gelegen in het Gemeentehuis.

Bij de constructie van het Gemeentehuis werd resoluut gekozen voor eigentijdse materialen: beton, glas, metaal en hout. De eerstesteenlegging op 26 januari 2005 was dus louter symbolisch!

We lopen naar de ingang. We gaan naar binnen om de ruimte te ervaren rond de ellipsvormige constructie, die op 4 schijnbaar lukraak geplaatste steunkolommen rust. Deze ellipsoïde, ook wel eens de "bol" genoemd, werd na een wedstrijd "De Kok-pit" gedoopt. Hierin bevindt zich de raadszaal. We lopen er rond en bekijken de kunstwerken van Panamarenko en van Delphine Boël. (Buiten de openingsuren zit er niets anders op dan door de glaswand heen naar binnen te kijken. Best

daarvoor is rond te gaan en de achterkant te nemen.)

Vraag 16: waarnaar verwijzen de twee delen van de doopnaam en de naam zelf?

Terug naar buiten draaien we klokgewijs verder rond het gebouw. Op de hoek met de F.Ropsweg bewonderen we de belle époque cottage “Mon Foyer”. Karakteristiek waren de gele polderbakstenen en het hout dat voor toren, erker, balkon, ramen, luiken en pseudovakwerk werden gebruikt. Van de stenen is niet veel meer te zien. Op 1 rijtje na, werd de gevel beschilderd of bepleisterd.

We gaan verder langs de bibliotheek en bekijken op het Casinoplein het op 1.1.2000 geopend cultureel centrum. De vormgeving combineert de verwijzing naar de cottagearchitectuur in de omgeving met hedendaagse functionaliteit.

Tussen de gebouwen door gaan we trapaf naar de Kursaal. We kijken nog eens achterom naar de achterkant van de bibliotheek.

Vraag 17: Hoe wordt de stijl van dit gebouw genoemd?

Recht voor ons in de Kursaal zien we een huis uit het interbellum met de naam “Yvonne”. We volgen rechts de laan richting zee.

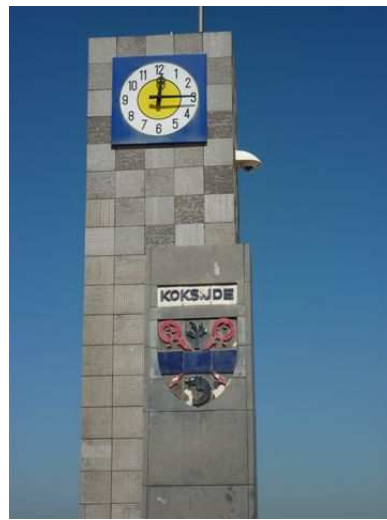

We kruisen de tramsporen op het zebrapad en wandelen tot aan het Prins Albertplein en hebben van hieruit een prachtig zicht op strand en zee. Aan de Zeedijk gekomen, gaan we Oostwaarts, richting Oostduinkerke. We genieten van het vergezicht en de einder die ons laat dromen van verre landen. We staan er even bij stil, maar een gelegenheidshaiku roept ons tot de orde:

De zee licht ons toe.
Wat heeft ze te vertellen?
Willemsfonds, ploeg voort!

Vraag 18: Geef een paar kenmerken, eigen aan de haiku.

We kuieren langs het beeld "Haasje over" van Jan Dieusaert dat ons aan de strandspelen van onze kindertijd herinnert.

We lopen voorbij de grote klok die ons tot het hic et nunc terugbrengt. Het schild van de gemeente staat er op afgebeeld.

Vraag 19: uit welke elementen bestaat het schild?

We wandelen verder en merken hier en daar aan de afbraak- en bouwwoede ontsnapte huizen en kleine appartementsgebouwtjes uit het interbellum op.

We gaan tot aan de Jan Frans Willemsstraat, slaan die in en stappen naar de Koninklijke Baan. Aan deze kant staat nog een van de voor de badplaats zo typische lage witgeschilderde kolommen met de straatnaamaanduiding. En daar wringt het schoentje: ze zullen verdwijnen want te moeilijk in onderhoud.

Vraag 20: Vergelijk de straataanduiding met die aan de zee kant. Vind de fout!

We steken de baan over aan de tramhalte. Even rechtsaf en we slaan linksaf naar het Postgebouw. Dwars over de weg leert een wandschildering van Laurent Desaever hoe de drie badplaatsen er vroeger uitzagen.

Vraag 21: uit welke drie deelgemeentes bestaat Koksijde?

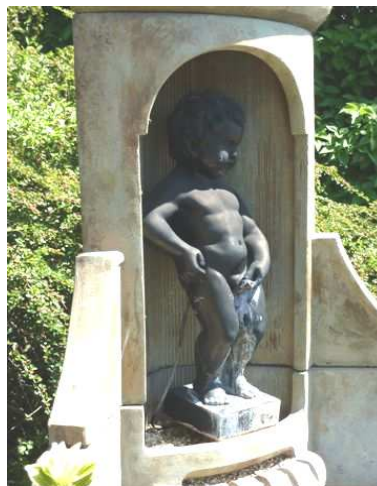
We komen op het Guido Gezelleplein. We dwarsen het plein en nemen de Mariastraat. Hier zien we op de linkerkant een van de vele vakantiehomes die tussen de twee wereldoorlogen aan de kust ontstonden. Ze boden de stadskinderen, die in verontwaardiging wekkend ongezonde omstandigheden leefden, een verblijf aan zee aan. De liberale politicus Jules Hérniaux ligt aan de basis van dit nog steeds bestaand home. Hij was in Charleroi de stichter van de "Université du Travail", was minister van Onderwijs in de jaren dertig, werd grootmeester van de vrijmetselaarsorde het Grootoosten van België. In 1944 werd hij vermoord door de rexisten.

Vraag 22: Geef de naam van minstens twee andere vrijmetselaarsordes in België.

We lopen de straat verder door tot aan de Pierre Sorellaan die we linksaf volgen tot aan het Bad Schallerbachplein.

Vraag 23: In welk land ligt deze jumelagegemeente?

Op het plein zien we het kunstwerk “De Branding” van Oostduinkerkenaar Fernand Vanderplancke. We dwarsen het plein middendoor en zien tussen de Sorellaan (die we straks blijven volgen) en de Zouavenlaan een beeldje dat er ons aan herinnert dat er in België naast Vlamingen en Walen ook nog Duitssprekenden en Brusselaars wonen en dat ze allen graag naar Koksijde kwamen en komen. Het oorspronkelijk beeldje dateerde van 1923 en werd - hoe kan het ook anders - door een Brusselaar die de villa “Ma Tocade” bewoonde, in zijn tuin geplaatst. Het beeldje kende een – alle verhoudingen in acht genomen- bewogen geschiedenis.

Vraag 24: *In welk jaar werd het herplaatst?*

overwegend van de hand van Lejeune, die Senegalese wijk zullen te zien krijgen.

We gaan verder in de Sorellaan en houden halt aan nrs. 48-50, oorspronkelijk 1 villa, de eerste in de “Quartier sénégalais” , in 1906 door architect Gaston Lejeune voor zichzelf en zijn familie ontworpen. Later werd de villa in twee gesplitst en er werd bijgebouwd (veranda, garages). De gele polderbaksteen kreeg het gezelschap van rode exemplaren. “Les vagues capricieuses” en “Les Parnassias” betekenen de voorbode van vele belle époque woningen , we op onze wandeling door de

Vraag 25: *Wanneer werd de wijk als dorpsgezicht beschermd?*

Op nr. 62 bekijken we villa “Chipette”, die voorheen de meer exotische benaming “Mégoli” droeg. We zien ook de cottage “Fendako”. We nemen de Zandstraat. Op de hoek zien we de B&B “De Waterlelie”, oorspronkelijk pension Dickx. Dit pension met een gezellig en familiaal karakter, onderscheidde zich amper van de individuele woningen in de buurt. Het bood als vakantiebestemming een alternatief voor een verblijf in een van de Grands Hotels bij het strand.

We volgen het paadje en slaan linksaf de Oasisstraat in. We nemen de Oasisstraat tot aan de Steenbeukenstraat, gaan linksweg de Maagdenpalmstraat in. We komen aan de Guldenvlieslaan die we oversteken om verder te gaan naar de Familiestraat.

Hier houden we even halt. We vergaten uiteraard niet te kijken naar de cottages op onze weg.

Op een van de hoeken staat de villa "Les M lilots", door Lejeune gebouwd in 1920. Deze villa illustreert de evolutie in de bouw van vakantiewoningen. Bij het begin van de twintigste eeuw was een buitenverblijf aan de kust een luxe die alleen zeer welstellende burgers zich konden veroorloven. Tijdens het interbellum kon een iets grotere bevolkingsgroep een tweede verblijf ambiëren. Dit had een impact op de grootte van de woningen. Geen dienstvertrekken meer, minder bouwlagen. Om de kosten te beperken diende eenzelfde ontwerp voor meer dan 1 woning. Aan de overkant staat in de Guldenvlieslaan, 28 een gelijkaardig huis van dezelfde architect Lejeune.

Vraag 26: hoe werd vermeden dat de huizen er identiek uitzagen

We nemen de Familiestraat tot aan de Bauwenslaan. Even rechts, de straat oversteken en de Schoonzichtstraat nemen waar drie in gele baksteen opgetrokken huizen onze aandacht trekken.

We nemen links het Fastenaekelsvoetpad; wanneer we de trap afdalen krijgen we een prachtig zicht op villa "Duinendale". We zijn weer in de Bauwenslaan. We gaan rechtsaf en stoppen aan het hoekpand "Loxley" (vroeger Jan-Pol) en "La Guadeloupe".

Vraag 27: Waarop is de wijkbenaming "Quartier s n galais" gebaseerd?

De koffie is klaar, maar we gaan verder en nemen links de Bronstraat en op het einde rechts de Lejeunelaan tot aan de rotonde waar in het midden een monumentale constructie staat: "De Poort", in de volksmond "De Carwash" genoemd. Het watergordijn is daar niet vreemd aan.

We draaien tegen de wijzers van de klok in rond het plein en nemen de Albert Bliccklaan. De tweede straat rechts is de Peter Benoitstraat. We slaan niet in.

Vraag 28: *De Erfgoedkring Ernest Schepens publiceerde op Erfgoeddag 2012 onder de titel "Het Willemsfonds op straat" een verzameling teksten over leven en werk van 14 Willemsfondshelden. Peter Benoit is daar een van. Wie zijn de 13 andere?*

We steken over en gaan de Kruisdistelstraat in. We komen uit op de Gloxiniaslaan en staan voor de monumentale Onze-Lieve-Vrouw-ter-Duinenkerk. We gaan binnen en rusten wat uit na de lange wandeling en de drukte van een badstad in volle zomerseizoen. De kerk behoort tot de beschermde monumenten sinds 2005. De werken duurden van 1956 tot 1965 wat vrij lang is. De Brugse architect Josef Lantsoght koos voor een ontwerp dat in de lijn lag van de Notre-Dame-du-Haut te Ronchamp van Le Corbusier. In de volksmond wordt de kerk een "kathedraal van het licht" genoemd. De prachtige glasramen dragen daar toe bij. Ze werden uitgevoerd door Rogier Vandeweghe, lid van het Willemsfonds. Het Brugs Willemsfonds organiseerde verschillende tentoonstellingen van zijn schilderijen.

Loop rustig rond in de kerk. Er zijn ongeveer 1500 zitplaatsen. De afmetingen bedragen 50m op 60m. Bekijk het graf van Idesbaldus. Bij een drieluik van Bert Verstraete lezen we een gedicht van een dichter van de Westhoek, Fernand Florizoone.

We gaan buiten en lopen rechtsaf langs de kerk naar het vissershuisje Nys-Vermoote in de Tulpenlaan. Hier woonde Carol Nys, de grootvader van striptekenaar Jef Nys, geestelijke vader van Jommeke. Nu functioneert het als erfgoedhuis. Gratis toegang. De voorgevel is traditioneel naar het zuiden gericht. Let op het manke zadeldak dat lager komt aan de noorderzijde. Daar is de koele kamer! In het huisje staan meubels van Karel Loppens, de heemkundige die de localisatie van de abdijsite Ter Duinen terugvond.

Vraag 29: In welk Jommeke-album staat dit vissershuisje afgebeeld?

Via de Tulpenlaan nemen we links de Begonialaan, richting Koksijde park. Drie gekleurde konijnen staren ons aan. Ze herinneren ons aan een eerdere Beaufort-editie.

We steken de Ter Duinenlaan over en volgen de Gladiolenlaan tot aan de Cactuslaan. Hier gaan we het park in en volgen de pijl naar de Gasterie ter Duinen.

We zijn op de site van de Duinenabdij. We gaan op zoek naar het kunstwerk van de 2012 editie van Beaufort. Het is van de hand van Jaume Plensa en heet Yorkshire Soul I

In de noordelijke pandgang zien we een werk van Peter de Pelchin. De titel luidt: "Souvenir et taire la vérité de Cythère".

Vraag 30: op welke manier verwijst de naam van het kunstwerk van de Pelchin naar de monniken van de abdij?

We zijn aan het eind van onze tocht gekomen. We gaan buiten via het museum, volgen de A. Verbouwelaan en nemen rechts de Koninklijke Prinslaan naar de tramhalte Ster der Zee. In de verte het beaufort 01 kunstwerk van Acqua Scivolo (2003)

(Wie op maandag of na 17.30 komt, vindt de site afgesloten. Ga dan rond het park langs de Van Buggenhoutlaan in de richting van de Zuid-Abdijmolen tot aan het groot verkeersbord dat de E40 aangeeft. Door de omheining hebben we zicht op de abdijsite en zien we duidelijk de Kiosk zoals het werk van de Pelchin gemeenzaam wordt genoemd en de in de zon blinkende figuur van Jaume Plensa. De van Buggenhoutlaan voortzettend komen we in de Kon. Prinslaan)

Bij het naar huis gaan, lezen we enkele regels uit een gedicht “Aankomst in het duin” van Karel Jonckheere, die een paar jaar in Koksijde, meer bepaald in Sint- Idesbald woonde en , om zijn zeegevoel volop te beleven aanmonsterde op een IJslandvaarder, de O318 en enkele weken meevoer:

*Hier in dit duin bij spar en populieren,
in 't lage huis met vrouw en hond en boek,
wil ik tevreden zijn met simpele manieren
en zien wie 'k ben, het laatste wat ik zoek.*

Schiftingsvragen:

1. Hoeveel personen hebben ALLE vragen juist beantwoord?
2. Hoeveel Willemsfondsleden hebben het wedstrijdformulier ingediend?
3. Hoeveel personen hebben 5 foute antwoorden?

Enkel bij geval van ex- aequo is het antwoord op de 2de vraag / daarna de 3de bepalend.

KLADVERSIE

Antwoorden

01.

02.

03.

04.

05.

06.

07.

.....
.....

08.

.....

09.

.....

10.

.....
.....

11.

.....
.....

12.

13.

14.

15.

16.
.....
.....

17.

18.
.....
.....

19.
.....
.....
.....

20.
.....

21.

22.
.....
.....

23.

24.

25.

26.
.....
.....

27.

.....
.....
.....
.....
.....

28.
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

29.

30.
.....
.....
.....
.....

Schiftingsvragen :/...../.....

Wij hopen dat deze kennismaking met ons Willemsfonds u aanzet tot het – al dan niet hernieuwd – lidmaatschap van de vereniging. Het lidgeld waarvan het bedrag bepaald wordt door het Willemsfonds Algemeen Bestuur, vzw, bedraagt 15 EUR voor een hoofdlid en 3 EUR per gezinslid, te storten op rekening BE39 0010 2817 2819 van het Willemsfonds vzw, met vermelding van de lokale afdeling waarbij u wenst aan te sluiten. Bij een storting moeten de namen van het hoofdlid én van alle gezinsleden medegedeeld worden. Elk lid krijgt immers een geïndividualiseerde lidkaart. Het hoofdlid ontvangt het ledenblad RECHTUIT. Alle info op www.willemsfonds.be